

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM
(tredje avdelningen i utökad sammansättning)

den 6 mars 2002 *

I de förenade målen T-92/00 och T-103/00,

Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, företrädd av advokaterna A. Creus Carreras och B. Uriarte Valiente,

sökande i mål T-92/00,

Ramondín SA, Logroño (Spanien),

Ramondín Cápsulas SA, Laguardia (Spanien),

företrädda av advokaten J. Lazcano-Iturburu

sökande i mål T-103/00,

* Rättegångsspråk: spanska.

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av F. Santaolalla, G. Rozet och G. Valero Jordana, samtliga i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2000/795/EG av den 22 december 1999 om det statliga stöd som Spanien har genomfört till förmån för Ramondín SA och Ramondín Cápsulas SA (EGT L 318, 2000, s. 36),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(tredje avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden J. Azizi samt domarna K. Lenaerts, V. Tiili, R.M. Moura Ramos och M. Jaeger,

justitiesekreterare: byrådirektören J. Plingers,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter det muntliga förfarandet den 26 juni 2001,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

Högsta stödnivå som tillåts för Baskien

- 1 Enligt den av kommissionen föreslagna spanska kartan över regionalstödsområden (EGT C 25, 1996, s. 3) är den högsta nivån för regionalt stöd i Baskien 25 procent nettobidragsekvivalenter (nedan kallat NBE).

Gällande skatteförmåner i Territorio Histórico de Álava

- 2 Den gällande skattelagstiftningen i Baskien har tillkommit inom ramen för den finansiella överenskommelse som fastställts genom den spanska lagen nr 12/1981 av den 13 maj 1981, sedermera ändrad genom lag nr 38/1997 av den 4 augusti 1997. Enligt denna lagstiftning kan Diputación Foral de Álava under vissa förutsättningar anta den skattelagstiftning som skall tillämpas inom dess område.
- 3 Diputación Foral de Álava har i enlighet med denna ordning vidtagit olika åtgärder för skattelättnader, bland annat i form av en skattelättnad på 45 procent och en minskning av beskattningsunderlaget för bolagsskatt.

Skattelättnaden på 45 procent

- 4 Sjätte tillägsbestämmelsen till Norma Foral nr 22/1994 av den 20 december 1994 avseende genomförandet av Territorio Histórico de Álavas budget för år 1995 (Boletín Oficial del Territorio Histórico de Álava, nedan kallad BOTHA, nr 5 av den 13 januari 1995) har följande lydelse:

”För investeringar i nya materiella anläggningstillgångar överstigande 2 500 miljoner [spanska pesetas (ESP)] som genomförs under tiden från och med den 1 januari 1995 till och med den 31 december 1995 skall enligt beslut av Diputación Foral de Álava en skattelättnad motsvarande 45 procent av det investeringsbelopp som Diputación Foral de Álava fastställer beviljas, vilken skall tillämpas på det belopp som skall erläggas i inkomstskatt.

Om skattelättnaden inte kan utnyttjas på grund av otillräckligt skattebelopp får den överföras och tas i anspråk inom högst nio år efter det år då Diputación Foral de Álava fattat sitt beslut.

I Diputación Foral de Álavas beslut skall anges de tidsfrister och restriktioner som skall gälla i det enskilda fallet.

Förmåner som beviljats med stöd av denna bestämmelse kan inte förenas med någon annan skatteförmån för samma investeringar.

Diputación Foral de Álava skall vidare fastställa investeringsprocessens varaktighet och kan medge att investeringar som genomförs i investeringsprojektets beredningsfas får inräknas i investeringsbeloppet.”

- 5 Giltigheten av denna bestämmelse förlängdes för år 1996 genom femte tilläggsbestämmelsen till Norma Foral nr 33/1995 av den 20 december 1995 (BOTH A nr 4 av den 10 januari 1996) i dess ändrade lydelse enligt punkt 2.11 i undantagsbestämmelsen i Norma Foral nr 24/1996 av den 5 juli 1996 (BOTH A nr 90 av den 9 augusti 1996). För år 1997 förlängdes giltigheten av denna skatteåtgärd genom sjunde tilläggsbestämmelsen till Norma Foral nr 31/1996 av den 18 december 1996 (BOTH A nr 148 av den 30 december 1996). Skattelättnaden på 45 procent av investeringsbeloppet bibehölls i ändrad form för åren 1998 och 1999 genom elfte tilläggsbestämmelsen till Norma Foral nr 33/1997 av den 19 december 1997 (BOTH A nr 150 av den 31 december 1997) respektive sjunde tilläggsbestämmelsen till Norma Foral nr 36/1998 av den 17 december 1998 (BOTH A nr 149 av den 30 december 1998).

Minskning av beskattningsunderlaget för bolagsskatt

- 6 I artikel 26 i den i föregående punkt nämnda Norma Foral nr 24/1996 av den 5 juli 1996 föreskrivs följande:

”1. Företag som inleder sin näringsverksamhet skall från och med det första räkenskapsår inom fyra år räknat från upptagandet av affärsverksamheten då dess beskattningsunderlag är positivt ha rätt, under fyra på varandra följande beskattningsår, till minskning av beskattningsunderlaget med 99, 75, 50 respektive 25 % av det positiva beskattningsunderlaget från den ekonomiska verksamheten, före utjämning av negativa beskattningsunderlag från tidigare räkenskapsår.

...

2. För att kunna komma i fråga för denna minskning skall den skattskyldige uppfylla följande krav:

- a) Det inbetalade kapitalet skall när verksamheten inleds uppgå till minst 20 miljoner ESP.

- b) ...

- c) ...

- d) Den nya verksamheten får inte tidigare, direkt eller indirekt, ha utövats under annan benämning.

- e) Den nya verksamheten skall utövas i en lokal eller anläggning där det inte förekommer någon annan, av en fysisk eller juridisk person utövad verksamhet.

- f) Företaget skall under de två första verksamhetsåren investera minst 80 miljoner pesetas i materiella anläggningstillgångar. Samtliga dessa anläggningstillgångar skall avse tillgångar som skall utnyttjas i rörelsen. Tillgångarna får dock inte för användning utarrenderas eller överlåtas till tredje part. Tillgångar som förvärvats genom finansiell leasing betraktas också som investeringar i materiella anläggningstillgångar, förutsatt att företaget förbinder sig att utöva köptionen.

g) Minst 10 arbetstillfällen skall skapas inom sex månader efter det att verksamheten inletts, och det genomsnittliga antalet anställda skall därefter upprätthållas på denna nivå fram till och med det räkenskapsår under vilket rätten till minskning av beskattningsunderlaget löper ut.

h) (...).

i) Det skall finnas en verksamhetsplan för företaget omfattande minst fem år.

3. ...

4. Det lägsta investeringsbeloppet enligt punkt 2.f och det lägsta antalet tillskapade arbetstillfällen enligt punkt 2.g utesluter varje annan skatteförmån för samma investering eller skapande av arbetstillfällen.

5. Begäran om minskning av beskattningsunderlaget enligt denna artikel skall inges till skattemyndigheten som, sedan den kontrollerat att de inledningsvis angivna villkoren är uppfyllda, i förekommande fall kommer att underrätta den sökande om att begäran preliminärt godkänts. Godkännandet skall bekräftas genom beslut av Diputación Foral de Álava.”

Bakgrunden till tvisten

- 7 Ramondín SA är ett bolag som bildats enligt spansk rätt. Företaget tillverkar kapsyler till vinflaskor, champagneflaskor och flaskor för andra kvalitetsdrycker. Sedan 1971 låg företaget i Logroño, i den autonoma regionen Rioja.
- 8 År 1997 beslutade Ramondín att flytta sina industrianläggningar från Logroño till Laguardia i Territorio Histórico de Álava i Baskien. För detta ändamål bildade Ramondín den 15 december 1997 det nya bolaget Ramondín Cápsulas SA (nedan kallat Ramondín Cápsulas), som Ramondín äger till 99,8 procent. Avsikten var att Ramondín Cápsulas skulle överta all Ramondíns verksamhet.
- 9 Genom beslut nr 738/1997 av Diputación Foral de Álava av den 21 oktober 1997 beviljades Ramondín den skattelättnad på 45 procent som avses i punkterna 4 och 5 ovan. Såsom nybildat företag beviljades Ramondín Cápsulas den minskning av beskattningsunderlaget som avses i punkt 6 ovan.

Det administrativa förfarandet

- 10 Genom en skrivelse av den 2 oktober 1997 från presidenten i den autonoma regionen Rioja mottog kommissionen ett klagomål rörande påstått statligt stöd till Ramondín med anledning av företagets överflyttning av verksamheten till Baskien.
- 11 Genom en skrivelse av den 30 april 1999 underrättade kommissionen de spanska myndigheterna om att den beslutat att inleda ett förfarande enligt artikel 88.2 EG

avseende de skattestöd som de baskiska myndigheterna hade beviljat Ramondín (EGT C 194, s. 18). I samma skrivelse uppmanade kommissionen Spanien att lämna vissa uppgifter och att avbryta utbetalningen av det stöd som Ramondín redan hade beviljats.

- 12 Den 22 december 1999 antog kommissionen beslut 2000/795/EG om det statliga stöd som Spanien hade genomfört till förmån för Ramondín och Ramondín Cápsulas (EGT L 318, 2000, s. 36, nedan kallat det ifrågasatta beslutet).
- 13 Det ifrågasatta beslutet har följande lydelse:

”Artikel 1

1. Det statliga stöd som Spanien har genomfört till förmån för [Ramondín], bestående av en skattelättnad till förmån för [Ramondín] till ett belopp motsvarande 45 % av investeringskostnaden, vilket fastställts av Alavas provinsstyrelse i dess avtal 738/1997 av den 21 oktober 1997, är förenligt med den gemensamma marknaden vad gäller den del av stödet, som i enlighet med bestämmelserna om kumulering av stöd, inte överstiger maximigränsen på 25 % nettobidragsekvivalenter för regionalstöd i Baskien.

2. Spanien skall lägga fram årsrapporter för hela den period då skattelättnaden gäller, för att kommissionen skall kunna kontrollera att stödet till [Ramondín] beviljas i enlighet med bestämmelserna om kumulering av stöd och inte överstiger maximigränsen på 25 % nettobidragsekvivalenter för regionalstöd i Baskien.

Artikel 2

Följande statliga stöd som Spanien har genomfört är oförenliga med den gemensamma marknaden:

- a) Det stöd till förmån för [Ramondín Cápsulas] som utgörs av den minskning i beskattningsunderlaget för nystartade företag som anges i artikel 26 i Norma Foral 24/1996 av den 5 juli 1996.

- b) Det stöd till förmån för [Ramondín] som utgörs av beviljandet av en skattelättnad på ett belopp som motsvarar 45 % av investeringskostnaden, vilket fastställts av Álavas provinsstyrelse i dess avtal 738/1997 av den 21 oktober 1997 vad gäller den del av stödet som i enlighet med bestämmelserna om kumulering av stöd, överstiger maximigränsen på 25 nettobidragsekvivalenter för regionalstöd i Baskien.

Artikel 3

1. Spanien skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att från stödmottagaren återkräva det stöd som avses i artikel 2 och som olagligen redan utbetalats till stödmottagaren och i sin tur återta dem från mottagaren.

2. Återkravet skall ske utan dröjsmål och i enlighet med förfarandena i nationell lagstiftning, förutsatt att dessa förfaranden gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa detta beslut. Det stöd som skall återkrävas skall innefatta ränta som löper från den dag stödet stod till stödmottagarens förfogande till den dag det har återbetalats. Räntan skall beräknas på grundval av den referensränta som används vid beräkningen av bidragsekvivalenten inom ramen för regionalstöd.

Artikel 4

Spanien skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Konungariket Spanien.”

Förfarandet och parternas yrkanden

- 14 Sökandena i målen T-92/00 och T-103/00 har väckt denna talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet, genom ansökningar som inkom till domstolens kansli den 19 respektive den 26 april 2000.
- 15 Den 5 juni 2001 beslutades att målen T-92/00 och T-103/00 skulle förenas vad gäller det muntliga förfarandet och domen.
- 16 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten att inleda det muntliga förfarandet.

17 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens muntliga frågor vid förhandlingen den 26 juni 2001.

18 Sökanden i mål T-92/00 har yrkat att förstainstansrätten skall

- fastställa att talan kan tas upp till sakprövning och bifalla den,
- ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet i den mån kommissionen därigenom fastställde att skatteåtgärderna i Normas Forales de Álava nr 22/1994 och nr 24/1996 var oförenliga med den gemensamma marknaden och ålade den spanska staten att återkräva de belopp som avsågs med dessa åtgärder,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

19 Sökandena i mål T-103/00 har yrkat att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet i den mån kommissionen därigenom fastställde att skatteåtgärderna i Normas Forales de Álava nr 22/1994 och nr 24/1996 var oförenliga med den gemensamma marknaden och ålade den spanska staten att återkräva de belopp som avsågs med dessa,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

20 I målen T-92/00 och T-103/00 har kommissionen yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan, och

— förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning i sak

21 Till stöd för talan har sökandena åberopat fyra grunder som avser att artikel 87.1 EG har åsidosatts, att det förekommit maktmissbruk, att principen om likabehandling åsidosatts och att artikel 253 EG åsidosatts.

Den första grunden: Åsidosättande av artikel 87.1 EG

22 Denna grund kan delas upp i fyra delgrunder. De två första delgrunderna avser skatteåtgärdernas påstått allmänna karaktär vad avser skattelättnaden respektive minskningen av beskattningsunderlaget. Den tredje delgrunden avser en oriktig bedömning av undantaget avseende skattesystemets art och systematik. Den fjärde delgrunden avser att det inte har förekommit någon snedvridning av konkurrensen och att handeln mellan medlemsstaterna inte påverkats.

Den första delgrunden — den påstått allmänna karaktären vad avser åtgärden att införa skattelättnaden

- 23 För att betecknas som statligt stöd fordras enligt artikel 87.1 EG att en åtgärd gynnar "vissa företag eller viss produktion". En åtgärds specifika eller selektiva karaktär utgör följaktligen ett av kännetecknen för begreppet statligt stöd (domstolens dom av den 1 december 1998 i mål C-200/97, *Ecotrade*, REG 1998, s. I-7907, punkt 40, och förstainstansrättens dom av den 29 september 2000 i mål T-55/99, *CETM mot kommissionen*, REG 2000, s. II-3207, punkt 39).
- 24 I det ifrågasatta beslutet (punkt VII.3.1) konstaterade kommissionen att den specifika karaktären på Norma Foral nr 22/1994, varigenom skattelättnad på 45 procent av investeringsbeloppet infördes, följde av fyra omständigheter, nämligen det utrymme för att göra skönmässiga bedömningar som Álavas provinsstyrelse hade "när det gällde att fastställa vilka investeringar i materiella anläggningstillgångar över 2,5 miljarder ESP som skulle få omfattas av skattelättnaden, vilken del av dessa investeringar som minskningen på 45 procent skulle tillämpas på och vilka tidsfrister och maximigränser som skulle tillämpas i varje enskilt fall" (punkterna 79—87 i skälen); det minsta investeringsbeloppet (2,5 miljarder ESP) som medför att skattelättnaden i praktiken begränsades till stora investerare utan att detta var berättigat med hänsyn till arten eller systematiken i det skattesystem från vilket den utgjorde ett undantag (övervägandena 88—97); det faktum att åtgärden var tillfällig "[gav] myndigheterna [möjlighet] att besluta att den [skulle] beviljas vissa företag" (punkterna 98—101 i skälen) och "den totala överensstämmelsen mellan [skattestödet] och [den regionala stödordningen] vad gäller målsättningarna (finansiering av nyinvesteringar) och geografiskt område ([regionen] i ett fall, provinsen i ett annat)" (punkterna 102—104 i skälen).
- 25 Mot bakgrund av de argument som framförts av sökandena skall förstainstansrätten således pröva huruvida de omständigheter som kommissionen anförde i det ifrågasatta beslutet är tillräckliga för att den skattelättnad som infördes genom Norma Foral nr 22/1994 skall anses utgöra en särskild stödåtgärd som gynnar "vissa företag eller viss produktion" i den mening som avses i artikel 87.1 EG.

- 26 Sökandena har för det första gjort gällande att Norma Foral nr 22/1994 ger uttryck för ett skattepolitiskt ställningstagande av de baskiska myndigheterna. Enligt den spanska konstitutionen och den finansiella överenskommelsen har dessa myndigheter oinskränkt behörighet på skatteområdet. Kommissionen — som anser att Norma Foral nr 22/1994 är selektiv eftersom den enbart är tillämplig i en del av Spanien, nämligen i Diputación Foral de Álava — har ifrågasatt de baskiska myndigheternas normgivningskompetens. Enligt sökandena kan en regional skatteåtgärd enbart betecknas som selektiv och som ett statligt stöd om det kan visas att denna åtgärd inte är generellt tillämplig inom den berörda regionens område, att den är uppenbart godtycklig eller skönsmässig och att den dessutom klart påverkar konkurrensen mellan dem som är skattskyldiga enligt det regionala skattesystemet. Eftersom dessa villkor inte var uppfyllda i detta fall var kommissionen tvungen att inleda ett förfarande för skatteharmonisering om den ville förändra skatteåtgärden i fråga.
- 27 Förstainstansrätten kan i detta hänseende konstatera att sökandenas argument grundar sig på en felaktig tolkning av det ifrågasatta beslutet. Ingenstans i det ifrågasatta beslutet hänvisar kommissionen till ett rekvisit om regional selektivitet för att visa att skatteåtgärden i fråga utgör ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG (se ovan punkt 24). Det ifrågasatta beslutet påverkar följaktligen inte på något sätt Diputación Foral de Álavas behörighet att vidta allmänna skatteåtgärder som skall tillämpas inom hela provinsens territorium.
- 28 Sökandenas första argument kan följaktligen inte godtas.
- 29 Sökandena har för det andra gjort gällande att det inte finns något utrymme för Diputación Foral de Álava att göra någon skönsmässig bedömning i samband med att skattelättnaden beviljas. Diputación Foral de Álava kontrollerar endast att de i lagstiftningen uppställda villkoren är uppfyllda för att förhindra att skattelättnaden beviljas bedragare. Diputación Foral de Álava kan inte välja vilka företag som skall beviljas skattelättnaden och inte heller ändra den procentsats enligt vilken skattelättnaden utgår. Skattelättnaden i fråga har således tillämpats på alla företag som fallit inom de berörda bestämmelsernas tillämpningsområde.

- 30 Sökandena har tillagt att det finns många exempel i både nationell lagstiftning och gemenskapslagstiftning där tillämpningen av en bestämmelse fordrar att myndigheterna gör en föregående kontroll utan att det därmed finns något utrymme för myndigheterna att göra skönsmässiga bedömningar.
- 31 Förstainstansrätten erinrar om att åtgärder med allmän giltighet inte omfattas av artikel 87.1 EG. Av rättspraxis följer emellertid att åtgärder som vid första anblick förefaller tillämpliga på samtliga företag kan ha en viss selektivitet och därför kan betraktas som åtgärder som gynnar vissa företag eller viss produktion. Så är särskilt fallet när den myndighet som har att tillämpa den allmänna bestämmelsen har ett visst utrymme för att göra skönsmässiga bedömningar vid tillämpningen av bestämmelsen (domstolens dom av den 26 september 1996 i mål C-241/94, Frankrike mot kommissionen, REG 1996, s. I-4551, punkterna 23 och 24, domen i det ovan i punkt 23 nämnda målet Ecotrade, punkt 40, dom av den 17 juni 1999 i mål C-295/97, Piaggio, REG 1999, s. I-3735, punkt 39, generaladvokaten La Pergolas förslag till avgörande i mål C-342/96, Spanien mot kommissionen, REG 1999, s. I-2459, I-2461, i vilket domstolen avkunnade dom den 29 april 1999, punkt 8). I domen i det ovannämnda målet Frankrike mot kommissionen (punkterna 23 och 24) fastställde domstolen att systemet med de franska sysselsättningsfondernas deltagande i de sociala planerna "[riskerade]... att försätta vissa företag i en bättre ställning än andra och att sålunda uppfylla villkoren för ett stöd" i den mening som avses i artikel 87.1 EG, eftersom fonderna i fråga enligt bestämmelserna om statens deltagande i de sociala planerna hade "ett utrymme för skönsmässig bedömning, vilket [gjorde] att [de kunde] variera det finansiella ingripandet av olika skäl, såsom bland annat vem som [kunde] få bidrag, till vilket belopp det [skulle] uppgå och vilka villkor som [gällde] för ingripandet".
- 32 Enligt bestämmelserna i Norma Foral nr 22/1994 finns det ett visst utrymme för Diputación Foral de Álava att göra skönsmässiga bedömningar vad avser tillämpningen av skattelättnaden. Av Norma Foral nr 22/1994 (se ovan punkt 4) framgår det nämligen att skattelättnaden utgör 45 procent "av det investeringsbelopp som Diputación Foral de Álava fastställer". Enligt Norma Foral

nr 22/1994 är det visserligen möjligt för Diputación Foral att fastställa det tillåtna investeringsbeloppet, men enligt samma bestämmelse är det samtidigt möjligt för Diputación Foral att anpassa det finansiella ingripandets storlek. Det kan vidare konstateras att Diputación Foral enligt Norma Foral nr 22/1994 får fastställa "de tidsfrister och restriktioner som skall gälla i det enskilda fallet".

33 Genom att Diputación Foral de Álava ges behörighet att göra skönsmässiga bedömningar kan bestämmelserna i Norma Foral nr 22/1994 om skattelättnaden försätta vissa företag i en bättre ställning än andra. Skatteåtgärden i fråga måste följaktligen anses uppfylla kravet på specifik karaktär.

34 De berörda sökandena har även tillagt att utrymmet för Diputación Foral de Álava att göra skönsmässiga bedömningar inte under några omständigheter kan anses utgöra en rätt att fatta godtyckliga beslut. Enligt artikel 9 i den spanska grundlagen är det nämligen förbjudet för offentliga myndigheter att fatta godtyckliga beslut.

35 Som kommissionen har framhållit är det emellertid inte nödvändigt att pröva om skattemyndighetens agerande var godtyckligt för att konstatera att en åtgärd inte skall betecknas som allmän. Det räcker med att som i förevarande fall visa att det finns ett utrymme för den nämnda myndigheten att göra en skönsmässig bedömning och att myndigheten därmed kan anpassa beloppet eller villkoren för att skatteförmånen i fråga skall beviljas efter innehållet i de investeringsförslag som myndigheten har att bedöma.

36 Sökandenas andra argument kan följaktligen inte heller godtas.

- 37 Sökandena har för det tredje gjort gällande att den omständigheten att en investering måste överskrida 2,5 miljarder ESP för att skattelättnaden skall beviljas inte innebär att skatteåtgärden är selektiv. Enligt sökandena är detta ett objektvt kvantitetsrekvisit. Alla skattesystem innehåller åtgärder som fordrar att ett visst kvantitetsrekvisit uppfylls för att åtgärden skall beviljas eller följas.
- 38 Sökandena har tillagt att förhållandet att åtgärden i praktiken är förbehållen stora företag är en normal följd av att skatteåtgärdens tillämpningsområde är begränsat. Det finns andra bestämmelser som enbart gäller småföretag. Enligt sökandena innebär kommissionens ståndpunkt att bestämmelser som innehåller en gräns för investeringar alltid är selektiva, även om denna gräns skulle vara exempelvis 10 miljoner ESP, eftersom det alltid finns skattskyldiga som inte når denna gräns. Bestämmelsen skulle enligt sökandena bli mindre effektiv om gränser inte fastställdes. Det är nödvändigt att fastställa gränser för att möjliggöra eller befrämja investeringar som skapar tillväxt eller allmän välfärd.
- 39 Förstainstansrätten konstaterar att de baskiska myndigheterna i praktiken förbehöll skatteförmånen i fråga åt företag med betydande finansiella tillgångar genom att begränsa skattelättnaden till investeringar i nya fasta anläggningstillgångar som överskrider 2,5 miljarder ESP. Det var således riktigt av kommissionen att fastställa att den skattelättnad som föreskrivs i Norma Foral nr 22/1994 tillämpas på ett selektivt sätt till förmån för "vissa företag" i den mening som avses i artikel 87.1 EG.
- 40 Den omständigheten att skattesystem ofta innehåller bestämmelser med rekvisit som avser kvantitet eller att systemen gynnar små eller medelstora företag (SMF) utgör inte en tillräcklig grund för att anse att Norma Foral nr 22/1994 faller utanför tillämpningsområdet för artikel 87.1 EG, eftersom det dessutom inrättas en skatteförmån som enbart kan beviljas företag med betydande finansiella

tillgångar. Det bör även framhållas att selektiva åtgärder till förmån för små eller medelstora företag inte heller undgår att betecknas som statliga stöd (se gemenskapens rambestämmelser om statligt stöd till SMF, EGT C 213, 1996, s. 4).

- 41 Av vad som ovan anförts följer att Norma Foral nr 22/1994, varigenom skattelättnaden inrättas, inför en förmån som gynnar "vissa företag" i den mening som avses i artikel 87.1 EG. Mot bakgrund härav saknas anledning att pröva om även omständigheten att Norma Foral nr 22/1994 är tillfällig samt den påstådda överensstämmelsen mellan skattelättnaden och den regionala stödordningen Ekimen medför att åtgärden i fråga skall betraktas som specifik.
- 42 Talan kan således inte vinna bifall på den första delgrunden.

Den andra delgrunden — att skatteåtgärden att nedsätta beskattningsunderlaget skulle ha en allmän karaktär

- 43 I det ifrågasatta beslutet ansåg kommissionen att den minskning av beskattningsunderlaget som infördes genom artikel 26 i Norma Foral nr 24/1996 utgjorde en specifik åtgärd i den mening som avses i artikel 87.1 EG. Denna specifika eller selektiva karaktär berodde bland annat på att enbart nybildade företag omfattades av skatteförmånen. Åtgärdens specifika karaktär förstärktes av det faktum att endast företag som investerade 80 miljoner ESP och skapade 10 arbetsstillfällen kunde utnyttja möjligheten till minskning av beskattningsunderlaget (punkt 111 i skälen). Kommissionen tillade vidare följande: "Åtgärdens specifika karaktär understryks också av motiven till den, så som dessa redovisas i Norma Foral... genom vilken åtgärden inrättas. Efter en inledande

redovisning av skattesystemets allmänna målsättningar anges i motiveringen till Norma Foral en rad syften av närmast industripolitisk karaktär, bland annat syftet att främja uppkomsten av nya företagsinitiativ. Denna målsättning konkretiseras sedan i åtgärder som specifikt riktar sig till nyetablerade företag” (det ifrågasatta beslutet, punkt 112).

- 44 Till att börja med har sökandena riktat kritik mot att kommissionen kvalificerade skatteåtgärden i fråga som statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG på grund av åtgärdens regionala selektivitet.
- 45 Av det ifrågasatta beslutet framgår emellertid att kommissionen inte grundade sig på ett sådant kriterium för att kvalificera artikel 26 i Norma Foral nr 24/1996 som en specifik åtgärd i den mening som avses i artikel 87.1 EG. Argumentet bygger på en felaktig tolkning av det ifrågasatta beslutet och kan följaktligen inte godtas.
- 46 Sökandena har vidare gjort gällande att den minskning av beskattningsunderlaget som föreskrivs i artikel 26 i Norma Foral nr 24/1996 inte kan betraktas som en skatteåtgärd som gynnar vissa företag eller viss produktion. Enligt sökandena är skatteåtgärden i fråga tillämplig på alla företag som gör investeringar på minst 80 miljoner ESP och som skapar minst 10 arbetstillfällen, oavsett vilket område som företaget är verksamt inom. Sökandena har anfört att syftet med den omtvistade åtgärden var att befrämja investeringar på baskiskt område. Begränsningen av tillämpningsområdet för den omtvistade åtgärden var således nödvändig för att uppnå detta syfte.
- 47 Sökanden i mål T-92/00 har tillagt att rekvisiten för att tillämpa artikel 26 i Norma Foral nr 24/1996 är generella och objektiva. Sökanden har därvidlag åberopat kommissionens beslut 96/369/EG av den 13 mars 1996 om skattemässigt stöd i fråga om avskrivning till förmån för tyska lufttrafikföretag (EGT L 146, s. 42).

- 48 Förstainstansrätten erinrar om att ett statligt stöds specifika karaktär (även kallad selektiv karaktär) är ett av de kännetecken som utmärker begreppet statligt stöd i artikel 87.1 EG. Härvid skall det prövas om åtgärden i fråga medför fördelar som enbart gynnar vissa företag eller viss verksamhet (domen i det ovan i punkt 31 nämnda målet Frankrike mot kommissionen, punkt 24, domen i det ovan i punkt 23 nämnda målet Ecotrade, punkterna 40 och 41, och domen i det ovan i punkt 23 nämnda målet CETM mot kommissionen, punkt 39).
- 49 I förevarande fall följer det av flera omständigheter att den skatteförmån som infördes genom artikel 26 i Norma Foral nr 24/1996 är selektiv. Till att börja med är det endast nybildade företag som kan dra fördel av minskningen av beskattningsunderlaget. Denna förmån är således inte tillgänglig för andra företag. Vidare fordras att dessa nybildade företag gör en viss investering (minst 80 miljoner ESP) och att de skapar minst 10 arbetstillfällen.
- 50 Härav följer att även om tillämpningsområdet för skatteåtgärden i fråga fastställs på grundval av objektiva och allmänna kriterier — vilket sökanden i mål T-92/00 har gjort gällande — skall den minskning av beskattningsunderlaget som infördes genom artikel 26 i Norma Foral nr 24/1996 betraktas som en förmån som enbart gynnar vissa företag. Därmed är det fråga om en specifik åtgärd i den mening som avses i artikel 87.1 EG.
- 51 Vidare skulle artikel 87.1 EG förlora sin ändamålsenliga verkan om en åtgärd som syftar till att uppnå politiska, ekonomiska eller industriella mål föll utanför dess tillämpningsområde. I enlighet med fast rättspraxis konstaterar förstainstansrätten således att åtgärden i fråga inte kan undgå att kvalificeras som statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG till följd av det mål som den

syftar till att uppnå (domstolens dom i det ovan i punkt 31 nämnda målet Frankrike mot kommissionen, punkterna 20 och 21, dom av den 17 juni 1999 i mål C-75/97, Belgien mot kommissionen, REG 1999, s. I-3671, punkt 25, domen i det ovan i punkt 23 nämnda målet CETM mot kommissionen, punkt 53).

- 52 Sökandena har slutligen framhållit att Baskiens lagstiftning (Norma Foral nr 18/1993) och Spaniens lagstiftning (lag nr 22/1993 av den 29 december 1993 om skatteåtgärder, reformen av det statliga rättssystemet och skydd mot arbetslöshet (BOE den 31 december 1993)) redan innan Norma Foral nr 24/1996 antogs innehöll liknande bestämmelser om en sådan minskning av beskattningsunderlaget som avses i det ifrågasatta beslutet. Eftersom kommissionen inte ifrågasatte vare sig de spanska bestämmelserna eller Norma Foral nr 18/1993 hade Territorio Histórico de Álava och Ramondín Cápsulas fog för att utgå från att artikel 26 i Norma Foral nr 24/1996 inte innehöll några selektiva inslag som skulle kunna föranleda att artikel 87 EG tillämpades.
- 53 Omständigheten att kommissionen inte hade uttalat sig om liknande skatteåtgärder som var tillämpliga i samma region eller i hela landet påverkar inte slutsatsen att den minskning av beskattningsunderlaget som infördes genom artikel 26 i Norma Foral nr 24/1996 utgjorde en selektiv åtgärd i den mening som avses i artikel 87.1 EG.
- 54 Kommissionens påstådda underlåtenhet att agera kan vidare inte ha givit upphov till några berättigade förväntningar hos sökandena, eftersom minskningen av beskattningsunderlaget hade införts genom Norma Foral nr 24/1996 utan föregående underrättelse till kommissionen, i strid med artikel 88.3 EG. För att berättigade förväntningar skall kunna föreligga fordras att stödet har beviljats i enlighet med förfarandet i artikel 88 EG (domstolens dom av den 20 september 1990 i mål C-5/89, kommissionen mot Tyskland, REG 1990,

s. I-3437, punkt 17, svensk specialutgåva, volym 10, s. 499, förstainstansrättens dom av den 15 september 1998 i de förenade målen T-126/96 och T-127/96, BFM mot kommissionen, REG 1998, s. II-3437, punkt 69).

55 Talan kan således inte vinna bifall på den andra delgrunden.

Den tredje delgrunden — en oriktig bedömning av undantaget avseende skattesystemets art och systematik

56 Även om de omtvistade skatteåtgärderna skulle anses ha en selektiv karaktär faller de enligt sökandena utanför tillämpningsområdet för artikel 87.1 EG, eftersom de är berättigade med hänsyn till skattesystemets art och systematik. Till stöd för sin argumentation har sökandena åberopat kommissionens meddelande om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på åtgärder som omfattar direkt beskattning av företag (EGT C 384, 1998, s. 3) och det ovan i punkt 47 nämnda beslutet 96/369. Sökandena har å ena sidan anfört att det baskiska skattesystemet, som grundar sig på den spanska konstitutionen, är berättigat med hänsyn till det spanska allmänna skattesystemets art och systematik. Sökandena har å andra sidan anfört att de omtvistade skatteåtgärderna är förenliga med objektiva villkor och kriterier och att dessa tillämpas på samma sätt för alla ekonomiska aktörer som uppfyller dem, oavsett vilken verksamhet de ägnar sig åt.

57 Förstainstansrätten framhåller till att börja med att omständigheten att Territorio Histórico de Álavas självständighet på skatteområdet erkänns i och skyddas av Konungariket Spaniens konstitution inte medför att provinsen erhåller dispens från fördragets bestämmelser om statligt stöd. Genom att nämna stöd som ges av "en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är" omfattar artikel 87.1 EG alla stöd som finansieras med allmänna medel. Av detta

framgår att även åtgärder som vidtas av statliga organ i medlemsstaterna (lokala, federala, regionala eller andra) — oavsett vilka rättsliga bestämmelser som gäller för dem och vad de kallas — faller inom tillämpningsområdet för artikel 87.1 EG om rekvisiten i denna bestämmelse är uppfyllda, på samma sätt som åtgärder som vidtagits av de federala eller centrala myndigheterna (domstolens dom av den 14 oktober 1987 i mål 248/84, Tyskland mot kommissionen, REG 1987, s. 4013, punkt 17).

- 58 Förstainstansrätten erinrar om att skatteåtgärderna i fråga har en selektiv karaktär, även om deras tillämpningsområde bestäms på grundval av objektiva kriterier (se ovan punkterna 41 och 50).
- 59 En åtgärds selektiva karaktär kan under vissa förutsättningar vara berättigad med hänsyn till skattesystemets art eller systematik, vilket kommissionen för övrigt har medgivit i det meddelande och i det beslut som sökandena har hänvisat till (nämnda i punkt 56 respektive punkt 47 ovan). Om så är fallet faller åtgärden utanför tillämpningsområdet för artikel 87.1 EG (domstolens dom av den 2 juli 1974 i mål 173/73, Italien mot kommissionen, REG 1974, s. 709, punkt 27, svensk specialutgåva, volym 2, s. 321, domen i det ovan i punkt 51 nämnda målet Belgien mot kommissionen, punkt 34, domen i det ovan i punkt 23 nämnda målet CETM mot kommissionen, punkt 52).
- 60 Berättigandet med hänsyn till skattesystemets art eller systematik avser överensstämmelsen mellan en specifik skatteåtgärd och den interna systematiken i skattesystemet som helhet (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 51 nämnda målet Belgien mot kommissionen, punkt 39, och generaladvokaten La Pergolas förslag till avgörande i mål C-6/97, Italien mot kommissionen, REG 1999, s. I-2981, I-2983, i vilket domstolen avkunnade dom den 19 maj 1999, punkt 27). En specifik skatteåtgärd som är berättigad med hänsyn till skattesystemets interna systematik — såsom en progressiv skatteskala är berättigad med hänsyn till skattesystemets fördelningsfunktion — faller utanför tillämpningsområde för artikel 87.1 EG.

61 Sökandena har anfört att syftet med de omtvistade skatteåtgärderna är att befrämja investeringar i Territorio Histórico de Álava. De har tillagt att en stat som vidtar åtgärder för att befrämja investeringar och som lyckas härmed kommer att få skatteintäkter i framtiden, eftersom dessa företag beskattas i denna stat. Enligt sökandena är syftet med skatteåtgärderna i fråga följaktligen att uppbära så mycket skatt som möjligt.

62 Sökandena har emellertid inte åberopat några omständigheter till stöd för sitt påstående att det verkliga syftet med de omtvistade skatteåtgärderna är att öka skatteintäkterna. Påståendet är dessutom svårt att förena med beviljandet av skattelättnader. Även om detta hade varit avsikten — vilket inte har styrkts — skulle detta mål lika väl ha kunnat uppnås genom allmänna beskattningsåtgärder. Under dessa omständigheter kan inte de specifika skatteåtgärderna i fråga betraktas som berättigade med hänsyn till skattesystemets art eller systematik.

63 Sökandena har slutligen framhållit att det allmänna skattetrycket i Baskien är högre än i resten av Spanien.

64 Detta argument styrker emellertid inte på något sätt att de skatteåtgärder som specifikt gynnar vissa företag är berättigade med hänsyn till den interna systematiken i Territorio Histórico de Álavas skattesystem.

65 Talan kan således inte vinna bifall på den tredje delgrunden.

Den fjärde delgrunden — att det inte har förekommit någon snedvridning av konkurrensen och att handeln mellan medlemsstaterna inte har påverkats

- 66 Sökandena har anfört att den marknad som Ramondín och Ramondín Cápsulas (nedan kallade Ramondín) är verksamma på inte är särskilt konkurrensutsatt. Ramondín är den ledande europeiska tillverkaren av tennkapsyler för flaskor och företaget innehar en stor andel av världsmarknaden. Ramondín har inga konkurrenter i Spanien och ytterst få i Europa.
- 67 Sökandena har framhållit att beslutet att flytta Ramondíns verksamhet till Baskien inte fattades på grund av eventuella skattefördelar i Territorio Histórico de Álava utan på grund av den stadsplaneringspolitik som förs av myndigheterna i Rioja, en politik som gjorde det omöjligt för företaget att expandera.
- 68 Att Ramondín etablerade sig i Álava kunde enligt sökandena under dessa omständigheter inte få negativa återverkningar vare sig på konkurrensen eller på handeln mellan medlemsstaterna. Ramondíns marknadsandel, som redan före förflyttningen av verksamheten till Territorio Histórico de Álava var betydande, har inte ökat på andra företags bekostnad. Sökandena har vidare framhållit att det i förevarande fall inte har inkommit klagomål från någon av Ramondíns konkurrenter.
- 69 Förstainstansrätten erinrar om att enbart sådana statliga stöd som ”påverkar handeln mellan medlemsstaterna” och som ”snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen” faller inom tillämpningsområdet för artikel 87.1 EG. Även om det i vissa fall kan framgå av de förhållanden under vilka stödet beviljas att stödet är av sådant slag att det kan påverka handeln mellan medlemsstaterna och snedvrیدا eller hota att snedvrیدا konkurrensen ankommer det på kommissionen att åtminstone redogöra för dessa omständigheter i motiveringen till sitt beslut

(domstolens dom av den 19 oktober 2000 i de förenade målen C-15/98 och C-105/99, Italien och Sardegnas Lines mot kommissionen, REG 2000, s. I-8855, punkt 66 och vidare hänvisningar).

- 70 I det ifrågasatta beslutet fastställde kommissionen att "Ramondín [står] för nästan 40 procent av världsmarknaden för tennkapsyler" (punkt 18). Kommissionen nämnde sex av Ramondíns europeiska konkurrenter och deras respektive marknadsandelar. Vidare konstaterade kommissionen att Ramondín under år 1997 hade "en omsättning på 24 miljoner euro, varav 70 % kom från försäljning utanför Spanien" (punkt 19) och tillade att "detta faktum tillsammans med det begränsade antalet leverantörer på världsmarknaden visar att det finns handel mellan medlemsstaterna för denna produkt" (punkt 19).
- 71 Denna kortfattade motivering, som inte har bestridits, är tillräcklig för att visa att stöden i fråga faller inom tillämpningsområdet för artikel 87.1 EG.
- 72 Rätten erinrar om att det följer av rättspraxis (dom av den 17 september 1980 i mål 730/79, Philip Morris mot kommissionen, REG 1980, s. 2671, punkterna 11 och 12, svensk specialutgåva, volym 5, s. 303, domen i det ovan i punkt 51 nämnda målet Belgien mot kommissionen, punkterna 47 och 48, förstainstansrättens dom av den 30 april 1998 i mål T-214/95, Vlaamse Gewest mot kommissionen, REG 1998, s. II-717, punkterna 48—50) att allt stöd som lämnas till företag som är verksamma på den gemensamma marknaden kan snedvrیدا konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna.
- 73 De stöd som lämnades till Ramondín i förevarande fall ökade företagets handlingsmöjligheter och därmed konkurrenskraften hos ett företag som, enligt sökandena själva, redan är ledande i Europa på området. Det är således uppenbart att dessa stöd riskerar att snedvrیدا konkurrensen i den mening som

avses i artikel 87.1 EG. Stöden riskerar även att påverka handeln mellan medlemsstaterna. Till svar på en skriftlig fråga från förstainstansrätten uppgav sökandena i mål T-103/00 nämligen att 24 procent av Ramondíns produktion exporterats till länder inom Europeiska unionen.

- 74 Sökandena kan inte med framgång åberopa att Ramondíns marknadsandelar inte har ökat. Om Ramondín hade varit tvungen att stå för samtliga kostnader för flytten av verksamheten till Baskien kan det inte uteslutas att företaget skulle ha behövt höja priset på sina produkter och att dess konkurrenter skulle ha kunnat utnyttja detta tillfälle för att öka sina marknadsandelar.
- 75 Omständigheten att ingen av Ramondíns konkurrenter har inkommit med klagomål saknar relevans, eftersom det i förevarande fall har visats att stöden i fråga kan påverka handeln mellan medlemsstaterna och snedvrیدا eller hota att snedvrیدا konkurrensen.
- 76 Sökandena har slutligen gjort gällande att kommissionen skulle ha behövt visa att de omtvistade åtgärderna påverkar konkurrensen eller handeln mellan medlemsstaterna på ett verkligt och märkbart sätt för att åtgärderna skall kunna betraktas som statliga stöd som faller inom tillämpningsområdet för artikel 87.1 EG. Sökanden i mål T-92/00 har vidare hänvisat till kommissionens meddelande om försumbart stöd (EGT C 68, 1996, s. 9) och till kommissionens skrift med titeln "Förklaring till de regler som är tillämpliga på statligt stöd: Situationen år 1996", i serien Konkurrensrätten i Europeiska gemenskapen, volym II B.
- 77 Det bör erinras om att kommissionen inte behöver styrka de verkliga konsekvenser som ett stöd får för konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna (domen i det ovan i punkt 23 nämnda målet CETM mot kommissionen,

punkt 103). Om kommissionen var tvungen att i sitt beslut styrka vilka verkliga konsekvenser som ett redan beviljat stöd ger upphov till, skulle detta leda till att de medlemsstater som lämnar stöd i strid med den skyldighet att underrätta kommissionen som föreskrivs i artikel 88.3 EG gynnas på bekostnad av de företag som underrättar kommissionen om planerade stöd (domstolens dom av den 14 februari 1990 i mål C-301/87, Frankrike mot kommissionen, REG 1990, s. I-307, punkt 33).

78 Till skillnad från vad sökanden hävdar krävs inte enligt rättspraxis att snedvridningen av konkurrensen eller risken för en sådan snedvridning och inverkan på handeln inom gemenskapen är märkbar eller väsentlig (domstolens dom av den 21 mars 1990 i mål C-142/87, Belgien mot kommissionen, REG 1990, s. I-959, punkterna 42 och 43, svensk specialutgåva, volym 10, s. 369, domen i det ovan i punkt 72 nämnda målet Vlaams Gewest mot kommissionen, punkt 46, domen i det ovan i punkt 23 nämnda målet CETM mot kommissionen, punkt 94).

79 Kommissionen medgav visserligen i sin ovan i punkt 76 nämnda skrift "Förklaring till de regler som är tillämpliga på statligt stöd" att "stödet måste ha en påtaglig inverkan på konkurrensen" för att det skall falla inom tillämpningsområdet för artikel 87.1 EG. Med åberopande av det ovan i punkt 76 nämnda meddelandet om försumbart stöd fastställde emellertid kommissionen denna gräns till 100 000 euro. I förevarande fall har denna gräns klart överskridits (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 19 september 2000 i mål C-156/98, Tyskland mot kommissionen, REG 2000, s. I-6857, punkterna 39—41).

80 Härav följer att talan inte kan vinna bifall på den fjärde delgrunden.

81 Talan kan följaktligen inte vinna bifall på någon del av den första grunden.

Den andra grunden: Maktmissbruk

- 82 Sökandena har gjort gällande att kommissionen har gjort sig skyldig till maktmissbruk genom att den har utnyttjat den behörighet som den tilldelas genom artiklarna 87 EG och 88 EG för att i själva verket uppnå mål relaterade till skatteharmonisering.
- 83 Enligt sökandena är det ifrågasatta beslutet en del av ett allmänt förfarande som kommissionen genomför i syfte att ifrågasätta det baskiska skattesystemet i dess helhet. Sökandena har i detta hänseende erinrat om att olika förfaranden med avseende på baskiska skatteåtgärder har inletts med stöd av artikel 88.2 EG. I stället för att tillgripa förfarandet i artiklarna 96 EG och 97 EG försöker kommissionen få till stånd en viss skatteharmonisering via politiken rörande statliga stöd.
- 84 Förstainstansrätten erinrar om att ett beslut är behäftat med maktmissbruk endast om det på grundval av objektiva, relevanta och samstämmiga uppgifter kan antas att det har antagits uteslutande, eller åtminstone huvudsakligen, för att uppnå andra mål än dem som angetts (förstainstansrättens dom av den 23 oktober 1990 i mål T-46/89, Pitrone mot kommissionen, REG s. II-577, punkt 71, och av den 15 mars 2000 i de förenade målen T-25/95, T-26/95, T-30/95—T-32/95, T-34/95—T-39/95, T-42/95—T-46/95, T-48/95, T-50/95—T-65/95, T-68/95—T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95—T-104/95, Cimenteries CBR m.fl. mot kommissionen, REG 2000, s. II-491, punkt 779).
- 85 Sökandena har emellertid inte anfört några objektiva uppgifter som talar för att kommissionens verkliga avsikt med det ifrågasatta beslutet var att få till stånd en skatteharmonisering. Hela sökandenas argumentation bygger på spekulationer rörande eventuella motiv för det ifrågasatta beslutet. Sökandena har inte heller visat att det ifrågasatta beslutet verkligen resulterat i någon harmonisering på gemenskapsnivå.

- 86 Sökanden i mål T-92/00 har vidare åberopat yttranden från kommissionen i de mål som gav upphov till beslutet av domstolens ordförande av den 16 februari 2000, det vill säga de förenade målen C-400/97, C-401/97 och C-402/97, Juntas Generales de Guipúzcoa m.fl. (REG 2000, s. I-1073). Enligt dessa yttranden utgjorde Normas Forales statligt stöd eftersom de enbart tillämpades i ett visst område i en medlemsstat. Ett sådant resonemang leder till ett ifrågasättande av de baskiska myndigheternas normgivningskompetens, vilken erkänns av den spanska konstitutionen.
- 87 Detta argument kan inte godtas. Det bör erinras om att kommissionen i det ifrågasatta beslutet inte grundade sig på ett rekvisit om regional selektivitet för att visa att de skatteförmåner som Ramondín erhållit utgjorde statligt stöd som föll inom tillämpningsområdet för artikel 87.1 EG (se ovan punkterna 27 och 45).
- 88 Av vad som anförts ovan följer att talan inte kan vinna bifall på den andra grunden.

Den tredje grunden: Åsidosättande av principen om likabehandling

- 89 Sökandena har anført att Ramondín och Daewoo Electronics Manufacturing España SA (nedan kallat Demesa) — ett annat företag som har berörts av ett förfarande rörande statligt stöd avseende Territorio Histórico de Álava — inte är de enda företag som gynnades av den skattelättnad och den minskning av beskattningsunderlaget som infördes genom Normas Forales i Territorio Histórico de Álava. Kommissionen har likväl enbart fattat beslut vad avser tillämpningen av dessa åtgärder på Ramondín och Demesa. Genom att agera på detta sätt har kommissionen enligt sökandena åsidosatt principen om likabehandling.

- 90 Förstainstansrätten konstaterar inledningsvis att sökandena i mål T-103/00 först i sin replik har åberopat att principen om likabehandling har åsidosatts. Det handlar om en ny grund som inte kan prövas med stöd av artikel 48.2 i förstainstansrättens rättegångsregler.
- 91 Talan kan i vart fall inte vinna bifall på denna grund.
- 92 Det system som föreskrivs i fördraget är ett system med förhandskontroll av stöd. Medlemsstaterna skall följaktligen underrätta kommissionen om alla nya stöd i enlighet med artikel 88.3 EG. Sökandena har emellertid inte styrkt och inte heller påstått att den spanska staten underrättade kommissionen om att de omtvistade skatteåtgärderna skulle vidtas till förmån för andra företag, utan att kommissionen fastställde att stöden var oförenliga med den gemensamma marknaden med avseende på dessa företag.
- 93 Sökanden i mål T-92/00, som även är sökande i mål T-127/00 rörande Demesa, har emellertid gjort gällande att det framgår av en punkt i kommissionens duplik i det sistnämnda målet, att kommissionen kände till flera företag som likt Ramondín och Demesa hade gynnats av de omtvistade skatteåtgärderna.
- 94 Förstainstansrätten kan i detta hänseende konstatera att den berörda punkten i kommissionens duplik i mål T-127/00 enbart rör beviljandet av ett stöd av myndigheterna i Vizcaya, inte i Álava, till ett företag med stöd av lagstiftningen i Vizcaya. Även om kommissionen vid den tidpunkt då den inkom med sin duplik i mål T-127/99 — den 21 februari 2000 — kände till att flera företag hade gynnats av de omtvistade skatteåtgärderna i Álava, innebär detta i vilket fall som helst inte att kommissionen åsidosatte principen om likabehandling genom att

fatta det ifrågasatta beslutet av den 22 december 1999. Det skall erinras om att en rättsakts lagenlighet skall bedömas i förhållande till de faktiska och rättsliga omständigheter som rådde den dag då rättsakten antogs (förstainstansrättens dom av den 12 december 2000 i mål T-296/97, Alitalia mot kommissionen, REG 2000, s. II-3871, punkt 86).

- 95 Även om det hade styrkts att kommissionen vid den tidpunkt då den fattade det ifrågasatta beslutet kände till ett flertal företag som hade erhållit samma stöd som Ramondín, hade talan inte kunnat bifallas på denna grund. Denna omständighet förändrar inte det faktum att de stöd som Ramondín erhöll var rättsstridiga och oförenliga med den gemensamma marknaden (se analogt domen i det ovan i punkt 84 nämnda målet Cimenteries CBR m.fl. mot kommissionen, punkt 4428).
- 96 Förstainstansrätten erinrar slutligen om att kommissionen genom skrivelserna av den 17 augusti och den 29 september 1999 underrättade de spanska myndigheterna om beslutet att inleda förfaranden som allmänt gällde skattelättnaden och minskningen av beskattningsunderlaget som föreskrevs i Normas Forales de Álava (sammanfattningar publicerade i EGT C 71, 2000, s. 8 och i EGT C 55, 2000, s. 2). Dessa förfaranden avsåg samtliga företag som hade gynnats av skatteåtgärderna i fråga.
- 97 Härav följer att talan inte kan vinna bifall på den tredje grunden.

Den fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 253 EG

- 98 Sökandena har gjort gällande att kommissionen inte lämnade en tillräcklig motivering i det ifrågasatta beslutet till att de åtgärder som har kvalificerats som

statliga stöd har påverkat konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna. Sökandena har framhållit att de enda uppgifter som kommissionen lämnade i detta hänseende i det ifrågasatta beslutet var en lista över företag som var verksamma inom samma område som Ramondín samt marknadsandelen för vart och ett av dessa företag.

- 99 Av bedömningen i punkterna 66—81 ovan framgår emellertid att motiveringen i det ifrågasatta beslutet vad avser inverkan på konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna var tillräcklig för att berörda parter skulle kunna göra gällande sina rättigheter och för att gemenskapsdomstolarna skulle kunna pröva beslutets lagenlighet (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 29 februari 1996 i mål C-56/93, Belgien mot kommissionen, REG 1996, s. I-723, punkt 86).
- 100 Talan kan följaktligen inte bifallas på den sista grunden.
- 101 Av vad som ovan anförts följer att talan inte kan bifallas i något av målen.

Rättegångskostnader

- 102 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökandena skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökandena har tappat målet, skall kommissionens yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(tredje avdelningen i utökad sammansättning)

följande dom:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sökandena skall bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader.

Azizi

Lenaerts

Tiili

Moura Ramos

Jaeger

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 6 mars 2002.

H. Jung

M. Jaeger

Justitiesekreterare

Ordförande